

СТАНОВИЩЕ

От Добромир Банев

О т н о с н о: Проект за Наредба за общественя ред на територията на Столична община

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА,

По повод публикувания проект за нова Наредба за общественя ред на територията на Столична община, публикуван за обсъждане в сайта на общината, в обявения едномесечен срок изразявам следното становище:

Още на пръв поглед прави впечатление, че проектът не е изчерпателен нито по отношение на дейностите, нарушаващи общественя ред, нито досежно формулировките и дефинициите на понятия, имащи пряка връзка с действието на бъдещия нормативен акт. Извън физическите лица, юридическите лица и едноличните търговци, в гражданския оборот участват и субекти в различни качества – собственици, наематели, ползватели на търговски обекти, които осъществяват търговска или промишлена дейност, основаващи се на договори за съвместна дейност или граждански дружества и т.н.

На следващо място, проектът ще доведе до промени на важни актове, действащи в момента, каквито безспорно са Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на Столична община и Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/. Считаме, че последната Наредба в годините доказва своята ефективност, а сега сме изправени пред вероятността тя да спре да работи, ако в този си вид проектът се превърне в официална версия на новата „европейска“ практика по опазване на реда.

Проектът в голяма степен ограничава правата на гражданите и субектите на търговското право, дадени им по силата на НРУИТДТСО. Очевидно е, че ако той бъде прокаран в този си вид, ще отпаднат възможностите, които дават разпоредбите на чл.4, чл.4б и чл.4в от НРУИТДТСО, които касаят работното време в стационарни обекти, намиращи се в етажна собственост или на отстояние 30 метра от тях. Тези разпоредби дават право физическото лице или търговецът да заяви пред районния кмет специфично работно време, каквото изисква осъществяването на съответната дейност и то, забележете, след като е изпълнил редица други условия: да се е сдобил с писмено съгласие на 50+1 от живущите в етажната собственост, когато стационарният обект е част от същата сграда, с писмено съгласие от съседите в радиус от 30 метра отстояние от жилищната сграда, подал е специално заявление до районния кмет, където са описани фирма, ЕИК (БУЛСТАТ), вид на търговския обект, адрес на търговския обект, трите имена и телефон на лицето, отговорно за търговския обект, номер на удостоверението за регистрация, съгласно чл. 12, ал. 7 от Закона за храните, номер на удостоверение за

вписване в регистър по Закона за занаятите и номер на майсторско свидетелство - за обекта в които се упражняват занаяти... Виждате, че в тази си част НРУИТДТСО е повече ефективна, тъй като реално постига резултатите, които цели – от една страна гарантира усилията на търговците да развиват бизнеса си, а от друга – съобразява това с мнението на хората, които живеят в непосредствена близост до съответния стационарен обект. С приемането на новата Наредба за обществения ред в този ѝ вид един хубав нормативен акт, какъвто е НРУИТДТСО, просто ще спре да действа. В този смисъл е императивната разпоредба на чл.2, ал.2 от проекта, според която „в сгради в режим на етажна собственост се забраняват извършването на търговски, стопански и други разрешени дейности, извън установеното работно време за обекта, но не по-късно от 22 часа“. Да не говорим, че цитираният текст противоречи на чл.139а, чл.140 и чл.141 от Кодекса на труда, които дават правната уредба за работа при ненормиран работен ден, нощен труд и работа на смени. По същество се отнема възможността работодателят и служителят сами да договорят правните си взаимоотношения и то при положение, че засега тази възможност все пак зависи от условията на горесцитираните чл.4 и сл. от НРУИТДТСО. Това пък противоречи на разпоредбата на чл. 19, ал.1 от Конституцията на Република България, която гласи, че „икономиката на Република България се основава на свободната стопанска инициатива.“

Въпросът със свободата на стопанската инициатива е важен не само в правен аспект. В крайна сметка държавата, респективно общините, следва да насърчават дейности, от които зависи по-високата данъчна събираемост. Смятаме за безспорен факта, че един от най-сигурните източници на подобни плащания към фиска са именно търговските обекти, в частност ресторанти, барове, бистра, кафенета и др., свързани със социалния живот на всеки гражданин.

Не бива да отминаваме и друга необорима истина. В последните две-три години притокът на чуждестранни туристи в столицата става все по-интензивен. Ниските цени у нас и евтините самолетни билети на нискотарифните авиокомпании правят София желана дестинация за много млади хора от чужбина. Те идват тук, привлечени не само от забележителностите, които могат да разгледат, но и заради по-достъпния стандарт на живот. Затова неизменна част от тяхното добро прекарване са именно столичните заведения, които предлагат вкусна храна и качествени напитки на добри за тях цени. Това със сигурност ще се промени, ако не отпадне ограничението на чл.2, т.2 от проекта. В отрицателен смисъл.

В т.5 от Мотивите към проекта е записано, че същият „е съобразен с европейското законодателство и в частност с Европейската харта за местно самоуправление“. В такъв случай бихме искали да узнаем в коя европейска столица заведенията затварят в 22 часа. Достатъчно е да дадем за пример Франция, Италия, Испания, Германия, Португалия и Гърция, където подобни ограничения няма. Така и трябва да бъде, защото именно в търговски обекти от такъв характер хората се социализират, като общуват помежду си, загърбили проблемите на ежедневието си.

Наложително е да обърнем внимание и на още един аргумент по целесъобразност. Нека вземем за пример бул. „Витоша“. Някога той беше основно трасе за софийските трамваи, които вдигаха шум до небесата, при това до малките часове на нощта. Днес, когато булевардът се превърна в красива пешеходна зона с разположени по цялата му дължина кокетни кафенета, проектът цели буквалното убийство на цял бизнес, който е от малкото печеливши за самата община. Не забравяйте, че в него са ангажирани не само работодатели, които изплащат огромни кредити заради вложените в обектите инвестиции, но и хора, които също посрещат ежедневните си лични нужди и тези на семействата си.

Като цяло проектът за Наредба за обществения ред на територията на Столична община предвижда само задължения, без да отчита правата на гражданите, живеещи и работещи на територията ѝ. Добре следва да се обсъди този въпрос.

С уважение,

Добромир Банев